No. 2713 Woensdag 29 Januari 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Het Verkeersprobleem.

Het toenemend aantal auto's stelt over de ganse wereld het moderne verkeer voor grote problemen.

Zelfs met het toenemend reizend publiek, zien we de inkomsten der spoorwegen jaarlijks met millioenen verminderen, omdat men thans reist per auto.

In Amerika en **Europa** is men er dan ook op uit, om het autoverkeer grotendeels op te lossen door speciale autowegen of althans de nieuwe grotere en verbeterde wegen om te leggen om de bebouwde kom der gemeentes.

Maar in de gemeentes blijft men natuurlijk dan nog zitten met de problemen van nauwe straten en gebrek aan parkeerterreinen.

De oplossing hiervan wordt in de laatste jaren verkregen door geweldige doorbraken door de oude nauwe stadsgedeelten, die millioenen kosten aan onteigening, maar waarmede men geweldige verkeersaders krijgt, waardoor het moderne verkeer naar de buitenwegen geleid wordt.

En toch ondanks deze maatregelen blijft het verkeer jaarlijks meer slachtoffers vragen.

We hebben flauwe herinneringen van de geweldige cijfers daarover uit grotere landen in 't bijzonder de Ver. Staten, doch ze spreken minder duidelijk tot ons omdat we van de omvang dier landen en het verkeer aldaar een minder juist begrip hebben.

Doch in het kleine Nederland ongeveer 75 maal zo groot als ons eiland Curaçao bedroeg in 1934 het totaal aantal doden en gewonden tesamen 14.778, wat een vermeerdering was van bijna 2000 vergeleken bij 1933.

Sedert het jaar 1932 worden door het Centraal bureau van Statistiek in Nederland de verkeersongevallen bijgehouden, en in de laatste jaren een driemaandelijks overzicht gegeven.

De laatste cijfers nu zijn van de verkeersongevallen gedurende het 3e kwartaal van 1935 in de 7 grote gemeenten van het land.

Geconstateerd werden 6.156 verkeersongevallen.

Over Curaçao hebben we geen statistiken thans ter onzer beschikking dan de gegevens enkele weken geleden door den Procureur Generaal verstrekt aan de Koloniale Raad.

Zij gaan over de 2e helft van 1934 en 1935; de verbalen liepen in beide periodes op van 853 — 2203.

de waarschuwingen van 730 — 1468, maar de aanrijdingen verminderden van 22 — 12.

Iedere vergelijking gaat mank, maar hier in casu is het wel zeer moeilijk een vergelijking te trekken tussen de Curaçaose gegevens en die van Nederland.

We kunnen dit bovendien alleen maar doen tussen de aanrijdingen hier en de ongevallen daar.

Maar we krijgen toch bij enige berekening de indruk dat de aanrijdingen meevallen en de bekeuringen niet.

Maar ook het toenemend aantal verbalen en bekeuringen moeten we niet beschouwen als een verslechtering van de toestand, maar zoals de Proc. Gen. zelf mededeelde, als een vooropgezet plan van de politie om strenger op te treden.

Tegen dit strenge optreden van de politie zijn een 50-tal chauffeurs Zaterdagmorgen in protest gekomen, en Dinsdag door een staking alle buschauffeurs.

Volgens de Cur. Volkskrant, deelde de Procureur Generaal hen mede, dat zij gerust met de uitoefening van hun bedrijf kunnen voortgaan en deed hen toezegging, dat er wel voor gezorgd zal worden, dat de politie zich niet meer verdekt zal opstellen om hen te kunnen bekeuren. Ook gaf de Proc. Generaal hen de raad, hun klachten in een adres aan Zijne Excellentie de Gouverneur te formuleren.

En wanneer deze chauffeurs nu de raad van den Procureur Generaal opvolgen, zal deze zaak wel worden onderzocht.

Wij, leken, kunnen niet uitmaken wie van de beide partijen gelijk hebben, al schijnt ons het optreden der politie wel erg streng.

Vragen we de chauffeurs, dan heeft de politie ongelijk en vragen we de politie dan is het omgekeerd.

Maar herhaalde malen toch, wat blijkt uit de 2203 verbalen, zijn deze beide partijen voor den Rechter geweest en de Rechtbank dus kan het beoordelen, of de politie te streng optreedt.

Aangaande het optreden van de politie heeft de Procureur generaal nog in de Raad gezegd, dat het optreden van de politie **enkel middel** is.

Middel waartoe?

We kregen de indruk van een middel ter voorkoming van verkeersongevallen.

Doch we zijn altijd nog van mening, en het optreden van de politie geeft die indruk niet, dat een der voornaamste doeleinden der verkeerspolitie zijn moet **de verkeersopvoeding,** vooral van de chauffeurs.

Want zij vooral volgens de statistieken zijn de oorzaken van de verkeersongevallen. (76%).

En Zijne Excellentie de Gouverneur schijnt deze richting in te gaan.

In de Vergadering van de Chauffeursbond St. Cristobal, werd Vrijdagavond l.l. een schrijven van den Gouverneur voorgelezen, waarin deze er op wees, dat de toeneming van het aantal motorrijtuigen een bevredigende oplossing van het verkeersvraagstuk in Willemstad moeilijk maakt.

In verband met de eigenaardige samenstelling van de stad zou met wettelijke regelingen slechts kunnen worden volstaan, indien bepalingen van zeer ingrijpende aard werden vastgesteld.

Het autoverkeer zou dan hinderlijk worden beïnvloed.

De Gouverneur is echter van mening, dat ook een grote verbetering van de bestaande toestand kan worden verkregen door de autobestuurders als zodanig op te voeden en wellicht ook door andere niet dwingende maatregelen.

Zijne Excellentie wil daarvoor een commissie benoemen en vroeg o.a. ook aan St. Cristobal daarvoor een afgevaardigde te willen aanwijzen.

Hieruit blijkt dus wel, dat Zijne Excellentie geen voorstander is van bepalingen van ingrijpende aard en meer voelt voor maatregelen van opvoedende kracht, en daarom ook deze Commissie heeft ingesteld.

Wij hopen, dat deze Commissie succes moge hebben en spoedig moge komen tot een bevredigende oplossing van het verkeersprobleem op Curaçao, wat zeer nodig is.

DEFENSOR FIDEI.

„Defensor Fidei": „verdediger des Geloofs" was een der titels van de Engelse Koning.

Maar na de kwesties in de Anglicaanse Kerk en het afschaffen van de eed in zake deze door Koning George, werd het vermoeden geopperd of de nieuwe Koning nog wel deze titel zou aanvaarden.

Maar er is reeds een andere mogendheid, die op deze titel aanspraak maken wil.

Het is ons plaatselijk blad „La Prensa".

La Prensa heeft het ridderpak aangetrokken ter verdediging van... de godsdienst.

Ja, lieve lezer, wrijf je ogen maar eens uit.

La Prensa heeft het opgenomen voor de godsdienst.

Want de grootse zending, welke de godsdienst heeft, die geestelijke en verheven zending, wordt volgens La Prensa bedreigd door de nieuw opgerichte Katholieke Partij, die nu dat heilige goed door het slijk zal sleuren: door het slijk van de materiële politieke strijd.

Is het niet verschrikkelijk!

Gelukkig dat we nog een La Prensa hebben, om hier de redder des Vaderlands te spelen, en in 't bijzonder van de de Godsdienst.

Het is wonderbaar, dat in de 20 eeuwen dat de Pausen geregeerd hebben, de godsdienst nog is blijven bestaan zonder La Prensa.

Dat in Nederland de grote mannen, die gestreden hebben voor de combinatie „Godsdienst en Staatkunde" La Prensa niet gekend hebben.

Groen van Prinsterer, Dr. Schaepman. Dr. Kuyper, Jhr. de Savornin Lohman, het waren grote mannen, maar ze zouden nog veel groter zijn geworden als ze „La Prensa" hadden gelezen en haar raad hadden opgevolgd.

Nederland, waar de meerderheid der politici zich laat leiden door Christelijke beginselen, is wel een land waar orde heerst en rust, waar geen corruptie mogelijk is en waaraan juist in zijn politieke leven de andere landen zich gaarne spiegelen.

Maar het zou toch nog groter zijn geworden, wanneer daar de geest van La Prensa overheersend was, zoals in Frankrijk met zijn beruchte affaires en zijn kerkvervolgingen; of Spanje met zijn talrijke revoluties en corruptie van Staatslieden; of Mexico, wat door La Prensa verschillende malen als het ideaal is genoemd.

Want in deze landen kan toch de godsdienst zo heerlijk zijn geestelijke verheven zending vervullen!

Blind waren we, dat we dat toch nooit gezien hebben!

Maar dat kwam, omdat we niet konden kijken in de donkere schuilhoeken, waar de geheimen van de godsdienst moesten gevierd worden: omdat we de priesters niet zagen die als burgers verkleed slechts in het duister zich op straat mocht begeven. We hebben dat niet gezien, omdat we niet door de laaiende vlammen van de brandende kerken en kloosters konden heenkijken.

Maar nu weten we het van La Prensa. Van dat blad weten we nu ook, dat we het al 1900 jaar bij het verkeerde einde hadden, want het blad citeert voor ons de Schriftuurtekst:

Geef des Keizers wat des Keizers en aan God wat Godes is.

We hadden tot nu toe altijd gedacht, dat God ook heer en meester was over Keizers en Koningen: over landen en volkeren. Dat Zijn wet ook geldt voor alles wat op deze wereld is, zoals ons dat in de dogma's der Kerk geleerd is.

Maar La Prensa leert ons dat het anders is.

Dat al die dogma's verkeerd zijn. Alleen de dogma's van de La Prensa moeten we aanvaarden en dat doen we natuurlijk van nu af allemaal.

De nieuwe president van Tsjecho Slowakije Dr. Benes op wandeling met mevr. Benes.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Het schijnt wel zeker te zijn, dat er aan de Afrikaanse fronten dezer dagen geweldig gevochten is.

Tussen Aksum en Makale is in de laatste dagen de grootste veldslag geleverd uit geheel de oorlog. Maar ook in het Zuiden zijn er heel wat doden gevallen. Men spreekt van duizenden. Maar aan welke zijde?

De Italianen zeggen aan de kant der Abessyniërs en de Abessiniërs zeggen aan Italiaanse zijde.

Er is werkelijk uit de telegrammen geen wijs te worden. Dikwijls blijkt het, dat de samenstellers daarvan nog niet eens een kaart van Abessinië voor hun hebben gehad en lezen we van verwarningen alsof de Dolo sector in 't Noorden en de Takasse in het Zuiden ligt.

Zo hebben we thans weer een telegram van 24 Jan. uit Addis Abeba, dat Ras Kassa Makale heeft ingesloten, terwijl een telegram van dezelfde datum uit Rome meedeelt, dat Ras Kassa in 't Zuiden onverwacht een aanval deed op de Italianen.

Het zou wel erg knap van den man zijn om met de slechte Abessijnse verkeersmiddelen een leger in 't Zuiden en een leger in 't Noorden op eenzelfde dag te kunnen aanvoeren.

Wat het nieuwe Franse Kabinet op zijn program heeft staan, kunnen we dezer dagen te horen krijgen: zeker handhaving van de gouden Standaard.

In vele kringen houdt men het voor een zeer zwak Kabinet met een kort leven.

Van Engelse zijde waren de Staats-

Feuilleton.

De Vermoorde vermoord.

19)

— „'n Russische!" merkte de andere. „Denkt u dat de knecht zulke rookt?"

— „Neen," en zelfs indien hij die rookte, dan zou hij niet pas-begonnen deze weggooien."

— „Er is iemand hier binnen geweest!" zei de kleine man.

— „Zo?... wel... op zijn kosten dan!... Ik heb niet..."

De andere woorden bleven in z'n keel steken;... ze hadden allebei duidelijk gerucht gehoord in de badkamer.

Ernest greep z'n browning en „daaruit!" riep hij hard.

Geen antwoord...

Hij ging dan dichter naar het behangsel, wel zorgende nochtans dat hij goed achter de muur stond.

„Zes kogels in je lijf, als ge u niet dadelijk vertoont!..."

Het bleef altijd even stil.

Ook de andere had z'n revolver gegrepen; ze bekeken elkaar 'n poos als om elkaar ervan te overtuigen dat ze op alles voorbereid waren; toen trok Ernest opeens het afsluitend tapijt weg en tussen de badkuip en de muur bemerkten ze 'n donkere ineengedrongen massa... 'n dief?...

— „Hands up, of..."

De zwarte massa roerde niet.

Maar op hetzelfde ogenblik schoof, in de andere hoek der kamer, een behendige hand geluidloos het gordijn van de kleerkast weg,, greep het vest van Ernest op de stoel en nam er de portefeuille uit.

In één sprong was de onbekende dief aan de deur, en, toen z'n hand juist de kruk omdraaide, klonk er 'n vloek door de kamer en de twee mannen kwamen op hem toegelopen.

— „Halt!" riep hij en hield hun z'n „Browning" voor de neus. „Eén ogenblik maar... om weg te gaan!" en hij verdween vóór dat de twee bekomen waren van hun verbazing; ze hoorden nog 'n sleutel in het slot ronddraaien.

— „Gevangen, parbleu!" vloekte Ernest, en hij smeet zich als 'n stormram tegen de deur, maar toen juist zag hij z'n vest op de grond...; de zakken waren omgekeerd!...

* * *

Het was juist 11 uur toen het tweetal aanlandde op het commissariaat van politie, waar 'n politie-agent te praten zat met 'n lange kerel, in burgerkleding.

— „U verlangt?..." vroeg de agent.

— „Slachtoffer van 'n diefstal," sprak één van de twee, „en ik zou een aanklacht willen indienen."

— **„Tegen een onbekende?..." Het was** de man in burger die dat vroeg en er aanstonds bijvoegde: „Ga zitten! Ik zal uw verklaringen optekenen," en hij zette zich aan de schrijftafel, nam een blad wit papier en schoof z'n hoed in z'n nek.

— „Wel kommissaris..." begon er een.

— „Ik ben geen kommissaris. Zeg maar: Meneer!... Uw naam?..."

— „Ernest Jaupin."

— „En die van uw vriend?..."

— „Niet in de zaak betrokken."

— „Waarom hebt u hem dan meegebracht?"

— „Om te kunnen getuigen."

— „Dan moet ik zeker weten met wie ik hier juist te doen heb!... Laat uw identiteitsbewijzen eens zien!..."

De twee gasten bekeken elkaar en geen van beiden scheen haastig om aan dit verzoek te voldoen!

— „Ik wacht!..."

— „Ik kan ze u niet tonen," antwoordde Jaupin. „Ze zitten in de portefeuille die men gestolen heeft."

— „Zo? — en de portefeuille van M. ook?..."

— „Neen... toch niet!" en de rosse dikkerd reikte zijn papieren over. „Ik heet Blaise... Bernard Blaise, en ik woon..."

— „Dank u! Dat zal hier wel opstaan!" antwoordde de gerechtsdienaar.

Jaupin kuchte even en vroeg dan: „Zouden wij ook mogen weten wie we hier vóór hebben, Mijnheer?..."

— „Zeker!... Ik heet Vorobeïtchik!"

Jaupin scheen niet meer op z'n gemak; hij draaide en keerde op z'n stoel. „Wel, ziehier!" begon hij. „Ik betrek tegenwoordig een kamer in het hotel „Beau Séjour", in de..."

— „Ja, dat ken ik ook!" zei de man in burger.

— „Zo?... Dus... om 10.15 u. ben ik, samen met m'n vriend hier, op m'n kamer gekomen. We waren even 'n glaasje gaan drinken en, bij 't weer binnenkomen in nr. 31, kregen we beiden de indruk dat iemand van onze afwezigheid gebruik had gemaakt om in onze kamer te sluipen. Ik deed m'n vest uit en lei dat op 'n stoel. Enkele ogenblikken nadien hoorden Blaise en ik 'n gerucht in de badkamer. We gingen zien wat het was en, een beetje later, zag ik m'n vest op de grond liggen en... m'n portefeuille was er uitgenomen..."

— „Zonderling!" zei Wens. „Hebt u iemand gezien?"

— „Neen!... 't Is te zeggen: op het ogenblik dat wij terug uit de badkamer kwamen, sprong er iemand uit de slaapkamer."

— „De dief natuurlijk!... Waarom hem niet gepakt?"

— „Onmogelijk! hij draaide achter zich de deur op slot!..."

— „Dat is 'n slimmerd geweest!" zei Vorobeïtchik. „Zoudt ge hem herkennen, indien ge vóór hem stond?..."

— „Neen; ik geloof het niet! We hebben hem slechts heel even gezien! Bovendien: de opgezette kraag van z'n overjas en z'n neergeslagen hoed verborgen bijna heel z'n gezicht!..."

— „Wat hebt ge ontdekt in de badkamer?..."

Jaupin keek even vragend naar Blaise.

— „Ja!... ik zou wel zeggen, dat hij 'n zekere gelijkenis heeft met u!... Zelfde gestalte; zelfde grootte... ziet u!..."

— „Wat hebt ge ontdekt in de badkamer?..."

— „'n Pak kledingstukken, derwijze geschikt, dat wij onvermijdelijk de indruk moesten hebben 'n neergehurkt man vóór ons te zien! Het was donker, en zó hebben we ons laten beetnemen!..."

— „Waarom geen licht ontstoken?..."

— „Ik heb geprobeerd, maar de lamp was losgedraaid!..."

— „En ...het gerucht?... Weet u, waardoor dit veroorzaakt werd?..."

— „Ja, tegen de badkuip was 'n stoeltje geplaatst in wankelbare stand, en het is dat stoeltje dat omgevallen is bij de eerste trede op de planken vloer der badkamer..."

— „Je... hoe zal ik dat zeggen?..." sprak Vorobeïtchik, „ge hebt u om de tuin laten leiden!... Terwijl die onbekende gast de kamer doorsnuffelde, zal hij jullie hebben horen spreken in de gang. Ongetwijfeld zocht hij iets dat niet te vinden was en tenslotte zal hij wel gedacht hebben dat u dat ding op zak zoudt hebben. Daarom veronderstel ik dat hij het stoeltje zó geplaatst heeft, dat het bij de minste schok moest omvallen. Ongetwijfeld moest ge dan die kant uitlopen en, om u niet te gauw gerust te kunnen stellen, heeft de onbekende één van uw kostuums zo geplaatst, dat ge onvermijdelijk wanen moest met 'n inbreker te doen te hebben! Opdat ge de grap niet te rap zoudt ontdekken, heeft hij daarna ook de lamp losgedraaid. De kerel heeft zich schuil gehouden in de kleerkast en heeft zich aldus ongemerkt kunnen meester maken van uw vest en van uw portefeuille... Dat is nogal flink verzonnen, en die kerel heeft ook gerookt op de kamer, speciaal om argwaan te verwekken. 'n Kerel, die niet aan z'n proefstuk is!..."

wordt vervolgd.

lieden dezer dagen bezet door de dood en begrafenis van Koning George, zodat we van deze kant in de laatste dagen geen nieuws hoorden. Alleen in Egypte trekt men zich niet veel aan van de dood van den Britsen Souverein en schijnt de Ka binetscrisis nog niet tot een oplossing te zijn gekomen; deze oplossing wordt bovendien alles behalve bevorderd door de studentenrelletjes, waarbij weer enkele doden gevallen zijn en welke in Egypte een grote spanning veroorzaken.

BUITENLAND.

Een godlasterlijk Credo.

Zonder één woord commentaar laten we hier een nieuwe, „Germaanse geloofsbelijdenis" volgen. Ze is gewoon godslasterlijk. Arme ontwerpers!

Te Stuttgart is een „Germaanse Bijbel" gepubliceerd, die door de „Reichswart", het officiëel orgaan van de nationaal-socialistische Duitse Geloofsbeweging het „Evangelie der Germanen" wordt genoemd.

Deze „Bijbel" bevat ook een „Germaanse geloofsbelijdenis", die de tekst van de Apostolische Geloofsbelijdenis op de voet volgt en als volgt luidt:

„Ik geloof in den mens, den machtigsten heer van alle dingen en krachten op aarde. Ik geloof in den Germaan, Gods geliefden anderen zoon, de heer van zichzelf, die ontvangen is onder een Noordelijke hemel, geboren tussen Alpen en Mammonisten, gelasterd is, geslagen en in ellende gedompeld, veroordeeld door duivels van iedere soort tot de hel, na tientallen jaren van wanhoop en verarming steeds weer opgestaan is uit de staats- en nationale dood, opgestegen is naar de geestelijke wereld van Eckehardt, Bach en Goethe, gezeten met zijn broeder uit Nazareth ter rechterhand, van den Euwige, vanwaar hij op deze wijze van den Verlosser van tijd tot tijd zal nederdalen om de levend begravenen en de doden op te wekken.

Ik geloof in de goede geest der mensheid, en de heilige kerk der toekomst, de gemeenschap van elk ernstig, zuiver en onbaatzuchtig willen, de gelijkmaking van alle vergeving, wederopstanding van de volkomen verschijning en een euwig leven, zowel in het verleden als in het hiernamaals.

Proclamatie van het Engelse Episcopaat aan de Duitse Katholieken.

Volgens een bericht in de „The Catholic Times" heeft het Engelse Episcopaat door bemiddeling van den Pauselijken Internuntius te Berlijn aan de Duitse Bisschoppen een schrijven doen toekomen, o.m. gezegd wordt:

„Wij Aartsbisschoppen en Bisschoppen van Engeland en Wales, in vergadering bijeen in het Aartsbisschoppelijk Paleis te Westminster, voelen ons gedrongen thans een bewijs te geven van onze broederlijke liefde jegens de Kardinalen en Bisschoppen van Duitsland, vanwege de beproeving waaraan het Katholieke geloof in Uw land is blootgesteld."

De Bisschoppen delen in hun brief verder mede, dat zij bijzondere gebeden voor het herstel van de godsdienstvrede zullen uitschrijven.

DE KERKVERVOLGING IN MEXICO.

De onschuld der Katholieke Priesters aan het licht getreden.

Calles schuld bewezen.

Men schrijft uit San Antonio de Texas aan het K. W. P.

In de stad Mexico is thans een proces gevoerd dat een buitengewoon grote opschudding heeft teweeggebracht.

De kerkvervolgers in Mexico hebben hun satanische actie tegen de Katholieke Kerk en haar priesters steeds trachten te motiveren met de beschuldiging dat de Katholieken om politieke redenen medeplichtig waren aan de moordaanslagen en dat zij zelfs schuldig zouden zijn aan de moord op president Obregon.

Er werden verschillende priesters gearresteerd en in een felle perscampagne werd als hoofdschuldige aangewezen de Katholieke Priester pater Jimenez die de aanstoker zou zijn van de moord op den president van Mexico.

Pater Jimenez werd tot zware kerkerstraffen veroordeeld terwijl meerdere kloosterzusters „die de wapens en munitie geleverd zouden hebben" naar een strafkolonie werden verbannen.

Bijna tien jaar lang heeft Pater Jimenez onschuldig in de gevangenis gezeten. Thans is hij in vrijheid gesteld, daar er opzienbarende onthullingen zijn gedaan, waardoor de waarheid over de moord op President Obregon aan het licht is gekomen.

IN HET POOLIJS. Deze drie onverschrokken Duitsers, Rauschert, Feichmann en Wolfschmidt, hebben een expeditie naar het Noordpoolgebied ondernomen om een film te maken. Tot hun uitrusting behoorden o.a. opvouwbare boten met aanhangmotor.

Het Proces is thans opnieuw in behandeling genomen en uit de officiële stukken is nu gebleken dat niet de Katholieke priesters deze moord hebben voorbereid of bij de aanslag een rol hebben gespeeld, maar de beruchte oud-president Calles heeft zelf het bevel gegeven om president Obregon te vermoorden: hij was bij de maaltijd waaraan Obregon werd doodgeschoten, maar hij was ook de eerste die treurend achter de lijkbaar van den vermoorden president schreed. Ook is komen vast te staan, dat geen „fanatieke katholieke priesters" de wapens en de munitie hebben geleverd, maar wel de toenmalige minister van Arbeid Morones die aan den moordenaar Toral een bedrag van 20.000 pesos beloofde, indien hij de moordaanslag met succes zou uitvoeren. Deze minister hield het echter voor raadzaam om zich zelf op de achtergrond te houden en Toral het gelag te laten betalen.

Toral werd ter dood veroordeeld.

WERKLOOSHEID IN DE WERELD.

Geringer over 't gehele jaar. Toeneming einde 1935.

Het Internationaal Arbeidsbureau maakt bekend, dat volgens de door dit bureau einde December 1935 verzamelde statistieken, het aantal werklozen in de meeste landen op het einde van 1935 geringer was dan aan het einde van 1934, zodat de sinds het midden van het jaar 1933 in de meeste land bespeurde verbetering heeft voortgeduurd.

Daarentegen was de werkloosheid aan het einde van 1935 groter dan een jaar geleden in de volgende landen: Bulgarije, Frankrijk, Letland, Nederland, Spanje, Joego Slavië en Zwitserland, waar de werkloosheid blijkens de driemaandelijkse statistieken gedurende 1935 voortdurend is blijven toenemen, alsmede in Ierland en Nieuw-Zeeland, waar de toestand aanvankelijk in 1935 beter was geworden, doch in het laatste kwartaal van 1935 weer is verergerd.

KANARIES BRACHTEN MOORD AAN HET LICHT.

Geheimzinnig einde van Franse beeldhouwster te Tunis.

Twee kleine gele kanarie-vogels, die dood op de bodem van hun kooi lagen, hebben in Tunis een moord aan het licht gebracht, die alle elementen bevat voor een filmscenario of een boeiende detective-roman. Want die twee kleine roerloze vogellichaampjes voor het venster van de woning van de Franse beeldhouwster Rachel Hautot wekten bevreemding bij de omwonenden. Zij waarschuwdende politie, die de deur van het huis openbrak.

Toen deed men een vreselijke ontdekking. Op het atelier vond men namelijk het levenloze lichaam van de jonge kunstenares. Een zijden kous, rond de hals van het lijk gebonden, liet omtrent de doodsoorzaak geen twijfel. Bij het medisch onderzoek kwam aan het licht, dat men de jonge vrouw eerst met een stomp voorwerp op het hoofd had geslagen en daarna gewurgd. De moord moest minstens drie weken geleden gepleegdzijn. De twee kleine gele kanaries waren de hongerdood gestorven.

Welk drama heeft zich met deze vrouw afgespeeld, die eenzaam leefde te midden van haar scheppingen? Is zij het slachtoffer geworden van de geheimzinnige machten van het romantische land, waar zij op zo tragische wijze haar einde vond?

Men weet het niet, doch tijdens het politieonderzoek is een merkwaardige omstandigheid aan de dag gekomen. Men vond n.l. rond de rustbank, waarop het lichaam uitgestrekt lag, een groot aantal beelden opgesteld, waarvoor Arabieren uit de Oosterse wijk van Tunis model hadden gestaan. De stenen gezichten staarden naar het lijk en zij moeten opzettelijk zo neergezet zijn.

Bij de huiszoeking ontdekte de politie nog een brief, die voorzien was van een Frans poststempel en die begin van deze maand besteld moest zijn. Ook deze spreidden echter geen licht over de mysterieuze affaire.

NEDERLAND.

HOOPGEVENDE TEKENEN AAN DE ECONOMISCHE HORIZON.

Jaarrede van den heer Crone.

Naast veel, dat somber stemt en er op wijst, dat het herstel zich slechts langzaam zal voltrekken, zijn er althans enige lichtpunten in de jaarrede van den voorzitter van de Kamer van Koophandel te Amsterdam, den heer Gottfr. H. Crone. Deze rechtvaardigen de hoop, zo zeide spreker, dat de wereld zich **moeizaam zal weten te verheffen uit de depressie**, waarin zij zich reeds zes jaren bevindt.

Als lichtpunt zag hij, dat de internationale prijsstijging aan onze deflatiepolitiek tegemoet komt, doordat zij ons een kans biedt om binnen kortere tijd en met minder opofferingen het evenwicht tussen kosten en prijzen te bereiken, dan anders het geval zou zijn geweest.

Het merkwaardige van de internationale herstelverschijnselen, die men meende waar te nemen, was intussen, dat zij niet alleen samenvielen met ernstige staatkundige verwikkelingen, doch deze laatste zelfs als een belangrijke oorzaak van het verbeteren der conjunctuur moesten worden beschouwd. Aan de andere kant meende ik, dat met name in de verbetering der Engelse conjunctuur verschillende gezonde elementen schuilen. Ook in het voor speculatieve bewegingen zoveel vatbaarder Amerika schijnt geleidelijk meer vastheid in de bedrijfsgang te komen. Verder kwam een prijsverhoging van voortbrengselen van bodem- en veeteelt aan een aantal overzeese grondstoffenlanden ten goede. Tegen de achtergrond van die verschijnselen stond een opmerkelijke vastheid van de verhoudingen tussen de belangrijkste valuta's, die, op een feitelijke stabilisatie neerkomend, de voorbereiding voor een formeel herstel van de internationale waardevastheid van de munt kan vormen.

Een en ander heeft er toe geleid, dat het internationale prijzenpeil in verschillend opzicht op het ogenblik **gunstiger dan een jaar geleden moet worden** geacht.

Voor het eerst sedert het intreden van de crisis kan men derhalve van een werkelijke stijging van de verhoudingsgetallen voor groothandelsprijzen volgens The Economist gewag maken, zij het, dat het hoogtepunt in October werd overschreden.

Na voorts te hebben besproken de geleidelijke opruiming van de gedurende de crisisjaren sterk aangezwollen voorraden en de daaruit voortvloeiende toeneming van de bedrijvigheid in velerlei takken van industrie, stelde de heer Crone vast, dat, bij uitschakeling van de seizoen-invloeden, de werkloosheid der wereld als geheel genomen, sedert November 1932 tot de laatst bekende opgaaf betreffende 1935 zelfs onafgebroken blijkt te zijn verminderd.

CURAÇAO.

De Busstaking.

Na de staking der taxi-chauffeurs hebben we thans een staking van de buschauffeurs.

De motieven der eersten was de tariefsverandering.

De buschauffeurs staken om het optreden der politie.

Zaterdagmorgen hadden zich reeds een vijftigtal chauffeurs verzameld voor het stadhuis, die om toelating verzochten tot den Procureur Generaal om te protesteren tegen het zeer grote aantal bekeuringen van de politie. Men kan namelijk niet inzien dat al deze bekeuringen, die de politie de laatste tijd maakt, redelijk zijn.

Toen zich voor de trappen van het stadhuis een betrekkelijk grote menigte had opgehoopt, en men nog even moest wachten, alvorens tot den procureur generaal toegelaten te worden, bestormden de aanwezige truckchauffeurs de ingang van het stadhuis, waar zij echter werden tegengehouden door veldwachter Hartz. Deze liet een der chauffeurs naar den procureur gaan, waar later nog een aantal anderen door Mr. Jas werden ontvangen.

Mr. Jas gaf enkele toezeggingen aan de chauffeurs (zie hoofdartikel 1e blad) en verwees hun verder naar Z. Exc. den Gouverneur.

Maar hiermede was de vrede niet hersteld.

Maandag werden in de stad publicaties verspreid van de volgende inhoud:

Aan de Bus-Chauffeurs,

Wij hebben besloten om niet te werken vanaf Morgen 28-1-'36, totdat wij onze positie op vreedzame wijze hebben geregeld.

J. Josefina.
J. Snijders.
A. Felies.
Y. Stuart.

Dinsdagmorgen reden de Bussen niet, zeer tot ongerief van het publiek en vooral van talrijke schoolkinderen.

In de morgen zagen we tal van chauffeurs in de Breede Straat, en vooral voor het gebouw van de Volksbond was het zeer druk, zonder de minste ongeregeldheid.

Daar werden besprekingen gehouden, en gaven de chauffeurs hun klachten op aan de bestuurders van de Bond, die **daar tegenwoordig waren met de geestelijke adviseur Pater de Bruin.**

Daar werd toen een rekest opgemaakt met klachten, wat aan Z. Exc. den Gouverneur zou worden aangeboden.

We hopen voor de goede gang van zaken, dat men spoedig tot een redelijke overeenkomst komen mag.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Op Honolulu vlogen twee militaire militaire bommenwerpers tegen elkander. 6 Personen werden gedood.

Te Harden (Bij Berlijn), werden vier soldaten en twee officieren van de rijksweer gedood, toen een nieuw stuk geschut, dat onder de grootste geheimhouding beproefd werd bij het lossen van een schot uit elkaar sprong, alle omstanders en bedieningsmanschappen verminkend. Een militair die ruchtbaarheid aan het geval gaf werd onmiddellijk gearresteerd en zal wegens het verraden van militaire geheimen vervolgd worden.

Hitler verklaarde in een redevoering, dat geen enkele Duitser wenst, dat zijn Vaderland in een oorlog treedt.

Mussolini heeft in de stadhuizen van Italië een aantal memorandums laten aanplakken met protesten tegen de sancties, waarin wordt aangedrongen dat de Italianen deze zullen wreken met „oog om oog en tand om tand".

De uitslagen der verkiezingen in Griekenland gaven de meerderheid aan de liberalen onder Venizelos, dan kwam de partij van Kondylis en als derde de volkspartij van Tsaldaris.

In Egypte hadden weder ernstige studenrelletjes plaats, waarbij verschillende doden vielen.

In het proces over het verbranden van de Moro Castle waarbij 134 personen omkwamen, is de Maatschappij veroordeeld tot $ 10.000 boete en de kapitein en eerste machinist elk tot 10.000 dollars boete en 10 jaar gevangenisstraf.

De Senaat der Verenigde Staten heeft met 76 tegen 19 stemmen het bonuswetsontwerp voor de oudstrijders aangenomen, waardoor het wet geworden is. Het veto van den President is vernietigd.

Het stoffelijk overschot van Koning George werd over een afstand van drie mijlen gedragen, van Westminster naar Paddington-station, van waar het 's mid dags met de trein naar Windsor vervoerd werd voor de ter aarde bestelling. Vooraan reed de affuit, die de lijkkist droeg. Hierachter volgde Koning Edward, de Hertogen van York, Gloucester en Kent, de Koningen van België, Bulgarije, Denemarken, Noorwegen en Roemenië, President Lebrun, vele prinsen en ambassadeurs.

Onder een grijze hemel, terwijl het stortregende, ging de stoet door de straten, waarlangs honderdduizenden toeschouwers stilzwijgend in rijen stonden.

Koningin Mary, de princessen en de andere dames van de koninklijke familie volgden in de staatsie-koets.

Militaire troepen en matrozen liepen in begrafenisstoet.

Bij aankomst te Windsor bleef de Koninklijke familie in het station waar het publiek geen toegang had.

Van het station naar het kasteel werd de lijkkist door matrozen gedragen.

In de St. Georgeskapel hielden de Aartsbisschoppen van Canterbury en York een eenvoudige ceremonie.

De Koning heeft afgeweken van de gewoonte volgens welke de Koninklijke rouwdragers na de plechtigheid het graf moesten bezoeken.

De Bisschop van Mexico heeft een schriftelijk verzoek aan Cardenas gericht om de wetten in te trekken, die als oorzaak van godsdienstvervolging beschouwd worden.

De Franse Minister van Buitenlandse Zaken Flandin verklaarde de buitenlandse politiek van Laval te zullen blijven volgen.

UIT NEDERLAND.

In Den Haag werd de commissie voor onderzoek naar de mogelijkheden tot korting van de Indische pensioenen geinstalleerd.

De ex-keizer vierde te Doorn zijn 77ste verjaardag.

Uit Genève werd bericht ontvangen, dat Mr. Limburg benoemd werd tot voorzitter van de narcotica commissie.

Bij het plaatsje Rhoon (dicht bij Waalhaven) is een militair vliegtuig neergestort. De beide inzittende reserve-luitenants werden op slag gedood. De machine, een Fokker K4 verkenner, was van Soesterberg opgestegen voor een oefenvlucht.

Het staat thans vast, dat twee onderzeërs, door de Poolse regering in Nederland besteld zijn en voor 5 millioen gulden gebouwd zullen worden op de werf de Scheide te Vlissingen en door de Rotterdamse droogdokmij.

Verschenen zijn de algemene beschouwingen betreffende het wetsontwerp tot maatregelen tegen de weerkorpsen. Vele leden waren van mening dat deze weerkorpsen een groot gevaar opleveren, gezien de ervaringen in het buitenland hiermede opgedaan. Verscheidene leden achten het noodzakelijk, dat de weerkorpsen der NSB niet alleen formeel opgeheven werden, doch dat de overheid zorg moest dragen dat de oefeningen geen voortgang meer hadden. Andere leden meenden dat het beschermen van de colporteurs tegen hun politieke tegenstanders de plicht van de gemeentelijke autoriteiten was.

De vereniging van dagbladdirecteuren en journalisten zond een adres aan de regering waarin zij verzoekt de persvrijheid ongewijzigd te handhaven.

In Den Haag hield de chef van de generale staf Van Santen een lezing, waarin hij het onderwerp behandelde „kruiser of vliegtuig als voornaamste wapen bij de maritime verdediging van Nederlands Indië". Spreker wees er in zijn rede op, dat hoewel het vliegtuig wel is waar een machtig middel ter verkenning in de Archipel is, er zich, indien men het een te ruime plaats inruimt, ernstige zwakheden zullen openbaren.

Gedurende de debatten na de lezing, verklaarde de vroegere chef van de marinestaf De Jager, dat men van een actieve luchtslagvloot grote verwachtingen mocht koesteren en dat het luchtwapen het aangewezen verdedigingsmiddel voor Indië is. De zeer geanimeerde avond werd door vele vooraanstaande marine en legerautoriteiten bijgewoond.

Men verwacht, dat de enige maanden geleden gestrande „Kerkplein" een dezer dagen vlot zal komen. Iedere dag schuift het schip iets naar de zee, de volledige bemanning bevindt zich reeds aan boord.

H.M. de Koningin en H.K.H. Prinses Juliana koesteren het voornemen om zich 31 Januari naar Tirol te begeven, waar de Prinses aan de wintersport hoopt deel te nemen. De duur van het verblijf der beide vorstinnen zal van de werkzaamheden van onze Koningin afhangen.

In de gehouden vergadering van de vereniging voor gepensionneerde landsdienaren in Nederlands Indië werd de circulaire behandeld door enkele leden rondgezonden, waarin de vereniging gevraagd werd wederom achter de regering te willen staan. Het bestuurslid van der Zee betoogde dat een capitulatie zou betekenen na de vroeger aangevoerde discussies. De voorzitter Poortman, die **weer herkozen is, weigerde de benoeming** te aanvaarden indien niet het gehele, thans zitting hebbende bestuur herkozen werd.

In het gepubliceerde verslag van de Rotterdamse Bankvereniging wordt gemeld, dat de afschrijving op gebouwen met 500.000 gulden verhoogd werd aan gewone reserve is 1 millioen en aan de bijzondere reserve 1 millioen 300.000 gulden toegevoegd.

Het verslag zegt, dat hoewel de resultaten over 1935 voor de Robaver gunstig te noemen zijn, de voortdurende financiële onrust voor de ontwikkeling van het bankwezen ongunstig genoemd moet worden.

De Directie van de K.L.M. overweegt een nieuw systeem in te voeren ten aanzien van de boordwerktuigkundigen op de Indische lijn. Hierbij zullen te Marseilles, Rome, Athene, Cairo en Gaza werktuigkundigen gestationneerd worden, die daar ter plaatse een depot aanhouden. Wat het traject Bagdad-Bandoeng betreft, hiervoor zullen te Bandoeng werktuigkundigen gestationneerd worden, die dit traject vice versa zullen meevliegen. Indien men met de voorbereidingen tijdig gereed kan zijn zal de nieuwe regeling per 1 Maart in werking treden.

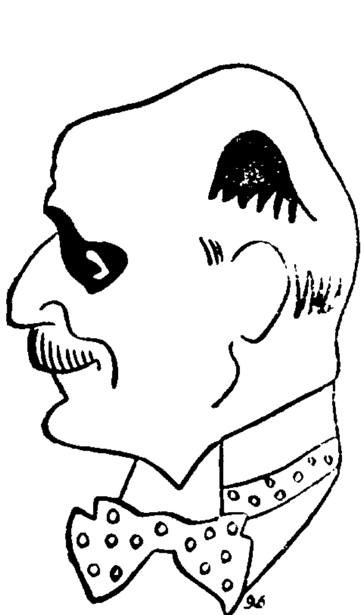
De directie van de K.L.M. belegde een conferentie met een deputatie van het personeel betreffende de voorgenomen reorganisatie wat de vliegtuigbemanning betreft op het Indiëtraject. In principe kwam men tot overeenstemming over het niet meevliegen van boordwerktuigkundigen op het eerste gedeelte van de **Indië-lijn. In verband met verschillende praktische bezwaren zullen echter boord**werktuigkundigen gestationneerd worden op de vliegvelden tot en met Cairo, vandaar zal de gehele bezetting aan boord blijven.

Na langdurige onderhandelingen tus-

Flandin

De nieuwe Franse Minister van Buitenlandse Zaken.

Pietri

De nieuwe Franse Minister van Marine.

Bonnet

De nieuwe Franse Minister van Nijverheid.

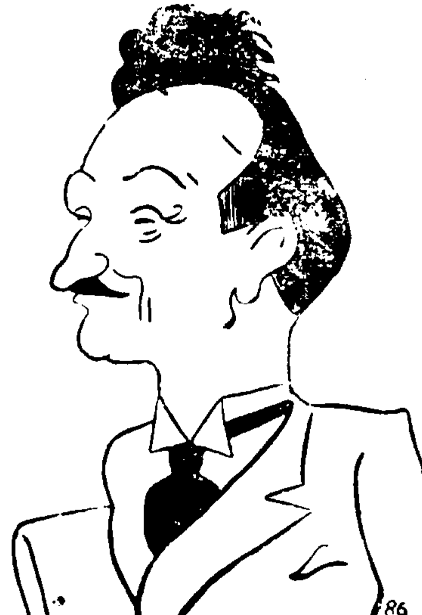
Sarraut

de nieuwe Franse Ministerpresident.

Boncour

Die de Franse belangen bij de Volkenbond zal behartigen.

Chautemps.

De nieuwe Franse Minister van Openbare Werken.

sen de Regering en het Gemeentebestuur van Rotterdam en 's Gravenhage over een gemeenschappelijk vliegveld nabij Delft is men thans tot een gunstig resultaat gekomen.

Hoewel de kostenverdeling nog niet bepaald is staat het vast, dat het vliegveld komen zal en dat de kosten door de drie instanties gedragen zullen worden.

Uit Oslo werd bericht ontvangen, dat gedurende de Europese schaatskampioenschappen de Noor Krogh eerste werd, op vijfhonderd meter in 42.7 sec. Tweede werd de Nederlander van der Scheer in 44.3 sec. Dit betekent een nieuw Nederlandsrecord. Langendijk legde de afstand in 45.7 sec. af. De eindstand voor de Europese kampioenschappen was: 1. Ballang Rund, met 189.95, daarna volgde Langendijk met 195.95 en vervolgens van der Scheer met 196.31. Dijkstra had 199.58, Koops 201.173. Hun respectieve plaatsen waren elf, dertien, zestien en zeventien in het algemeen klassement.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 27 Jan. tot en met 2 Febr. 1936.

Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Hollywood.

The Throwback.

In Cinelandia.

Les Miserables.
Wings over Ethiopia.

Gevonden voorwerpen.

Op het Hoofdbureau van Politie (Fort Amsterdam) zijn inlichtingen te bekomen omtrent de navolgende gevonden voorpen.

1 Damestasje,, 1 beursje, 1 zijden zakdoek, 1 zak maismeel, 1 Dasspeld, 1 sjaal, 1 lederen portemonnaie met inhoud, 1 sleutelring, 1 vermoed. gouden halsketting.

Onbekendheid van Curaçao.

We lezen in het Vaderland:

Onlangs vestigde een van onze medewerkers de aandacht op het droevige feit, hoe weinig bekendheid ons West-Indisch gebied bij de grote massa onzer landgenoten bezit.

Hoè erg het is, blijkt wel uit de gegevens, die een leeraar hier ter stede ons verschafte: de leerlingen van middelbare scholen hebben, tot in de hoogste klas, nauwelijks besef van de schrijfwijze van de naam „Curaçao." De cedille wordt zeer dikwijls vergeten... dat was ons bekend; dat de schooljeugd echter volgende woorden produceert, is haast onverklaarbaar: Curacau, Curaceau, Curaccau, Curaçeaux, Curaçau, Curacao, Curaçau, Curaçoa, Curacoa, Curacceau, Curaco en Curazao. De laatste schrijfwijze is desnoods nog te aanvaarden... het is de Spaanse naam van het belangrijke eiland. Maar verder?! Het ergste van alles is, dat deze hopeloze fouten niet eens tot uitzonderingen behoren.

Regenval in het Tweede District over de maand December 1935.

Rust	78.5	m.m.
Kl. Kwartier	81	m.m.
Scherpenheuvel	104.3	m.m.
Montagne	82.1	m.m.
Groot Sint Joris	92	m.m.
New Port	68.5	m.m.
Blauw	93	m.m.
Santa Maria	97.1	m.m.
Zuurzak	98	m.m.
Santa Rosa	92	m.m.
Hato	131	m.m.

Opening Markt Cas Chiquito.

Bij wijze van proef is door het Gouvernement ook een kleine markt geopend op Cas Chiquito.

Gegadigden voor een standplaats op deze markt kunnen deze bekomen bij den Gouvernementsveearts op dezelfde condities als bij de bestaande markten in de stad.

Welkom en Goede reis.

Met het S.S. Simon Bolivar arriveerden hier het lid van de Koloniale Raad, de Heer J. Sprockel, hoofd der Hendrikschool met familie.

Verder de Luitn. de Jager Boutersy, die de Heer Fens als adjudant van Z. Exc. zal vervangen.

Met het ss. Simon Bolivar vertrokken naar San Hosé in Costa Rica de directeur der Openbare Werken Ir. J. ten Brink met echtgenote en Mr. P. van der Biesen.

Tijdelijk Directeur Openbare Werken.

Tijdens de maand afwezigheid van den Heer Ir. ten Brink wordt het directeurschap van Openbare Werken waar genomen door den Hr. H. Beaujon, directeur van 's Lands watervoorziening.

De Simon Bolivar aangevaren.

Op de rede van Trinidad had het ss. Simon Bolivar een aanvaring met de H. C. Horn.

Naar ooggetuigen ons verhaalden lag de oorzaak geheel bij het Duitse schip.

Beide boten bekwamen nog al averij aan het achterschip.

Venezolaanse banneling.

Met het ss. Simon Bolivar was hier de vroegere vice-president van Venezuela, de Hr. Perez.

Perez wilde in La Guaira aan boord gaan, maar werd daar door het volk tegengehouden. Later wist hij toch met een ander vaartuig te ontkomen en kon in Porto Cabello op de Bolivia aan boord gaan.

Touristenschepen.

Het ss. „COLUMBUS" met 300 Toeristen aan boord, zal a.s. Vrijdag 31 dezer om 6 A.M. te Caracasbaai aankomen en om 2 P.M. wederom vertrekken met bestemming Cartagena, Cristobal, Kingston, Havana en New York.

Verder wordt diezelfde dag hier verwacht het ss. Empress of Aushalia.

Wetenswaardigheden.

Nieuw-Guinea.

Nog kort geleden was Nieuw Guinea een land waar alleen avonturiers en missionarissen zich waagden. Thans geldt het als een land van belofte. In de onmetelijke oerwouden en ondoordringbare moerassen broeiden vroeger slechts de geheimen van het ongebreideldе wildemansleven.

Nu wonen er behalve onbeschaafde, ook beschaafde moordenaars, mensen die zich zelf en anderen vermoorden en die met onmenselijke inspanning zich voortwringen in de oerwouden van Nieuw-Guinea, azend als roofdieren op het gele metaal. De wilde, die deze waanzin niet begrijpt, stelt zich te weer tegen deze ongewenste en verdachte indringers en belaagt ze met zijn vergiftige lansen en pijlen.

Maar de macht van den blanken man is geweldig en nu ronken dagelijks de vliegtuigen over de eenzame oerwouden naar de verre binnenlanden, waar zware machines zwoegen en stampen, de rotsen verbrijzelen, de rivieren uitdiepen en hun het glinsterend metaal ontwoldigen.

Op West-Guinea zijn reeds honderden mensen samengestroomd, blanken en kleurlingen. Ook daar stomen en stampen vreemde gedrochten, die rook en vuur spuwen, die gaten boren, diep in de schoot van de aarde. Uit die gaten komt „brandend water" — petroleum, zeggen de blanken — dat heviger brandt als de toortsen van hars en klapperbladeren van de inlanders. En de schrik slaat hun om het hart en zij vrezen de wraak van de goden van de onderwereld.

Nieuw-Guinea is een rijk land en het moet tot ontwikkeling gebracht worden. Het is echter niet rijk aan bevolking; en deze bevolking is niet rijk aan geestelijke goederen. Nergens ter wereld wellicht treft men een volk aan zó achterlijk en zó oerprimitief als dat van Nieuw-Guinea. Het heeft geen flauw idee van de onmetelijke rijkdommen en schatten van zijn bodem. Die bodem voorziet rijkelijk in de weinige behoefte van dit natuurvolk en meer verlangt het niet. Een heilstaat, zeggen sommigen. Leer hen geen andere behoeften kennen of ge kweekt onvoldaanheid en ontevredenheid. Zoals ze leven voelen ze zich gelukkig.

Zeker, zeker! Zoals de koe gelukkig leeft in de wei en de bison in het natuurreservaat. Maar de mens is nu eenmaal meer dan een koe of een bison. Ze hebben recht op iets beters. Bovendien leven ze in permanente paniekstemming: bang voor boze geesten, bang voor de blanken, bang voor toverij, bloedwraak en koppensnellerij.

Ht land is rijk, het volk is arm. Zal de blanke overweldiger ook iets aan geestelijke waarde teruggeven aan die mensen, die hij van hun stoffelijke rijkdommen berooft? Zal de ontginning van het land gepaard gaan met het brengen van beschaving en godsdienst aan het volk?

Dit is immers de officiële beweegreden waarom de blanke meent onbeschaafde streken te mogen annexeren!

L.

Het Japanse Zuidzeemandaat.

Het vraagstuk van het Japanse mandaat over het ten Noorden van de evenaar in de Stille Zuidzee gelegen voormalige Duitse gebied is in de laatste weken in bijzonder sterke mate op de voorgrond getreden. Immers nadat Japan de Volkenbond had verlaten, heeft het de vorige week dit mandaatgebied weer aangeboden aan de bond, waarop Japan echter het antwoord ontving, voorlopig nog in 't bezit daarvan te kunnen blijven.

In de tijd dat het huidige Japanse mandaatgebied nog Duits koloniaal bezit was, duurde een reis erheen zelfs onder de gunstigste omstandigheden — via Siberië — minstens dertig dagen. Sommige afgelegen delen waren zelfs pas na verloop van 60 dagen te bereiken. Tussen Duitsland en zijn bezittingen in de Stille Zuidzee lag nauwelijks één Duits steunpunt.

Maar ook tussen de afzonderlijke gebieden der betrokken koloniën zelf waren de afstanden enorm. Tussen de Westelijkste eilanden der Palau-groep en de Oostelijkste van de Marschall-archipel ligt een afstand van 4500 km, tussen het Noordelijkste Marianen-eiland en de Bismarck-archipel 3500 km.

Tussen deze afstanden en de in de woestenij gelegen stukken land bestaat een bijna groteske wanverhouding. De totale oppervlakte bedraagt nog geen 2200 vierkante kilometer en zelfs hiervan is volstrekt niet alles bewoonbaar land. Van de ruim 1400 eilanden en riffen zijn er slechts 623 inderdaad bewoond. Ter illustratie moge dienen, dat een groep zoals de Palau-eilanden slechts 190 vierkante kilometer bebouwd terrein bezit en dat eilanden als Saipan met een oppervlakte van 185 vierkante kilometer en eilandengroepen als Popane met een oppervlakte van 350 vierkante kilometer als bijzonder groot dienen te worden beschouwd.

Het beschikbare kolonisatiegebied is echter niet slechts nietig, maar grotendeels ook arm. De poreuze koraalkalk is de vegetatie vijandig gezind. Als regel groeit er slechts een schrale grassoort. Stromend water treft men bijna nergens aan en dat wil wat zeggen in een klimaat met overrijke neerslag, die nergens onder 2000 mm. per jaar daalt, doch in sommige gedeelten tot 6000 mm en meer kan stijgen. Slechts daar waar kernen vaster gesteente — bijna steeds van vulkanische oorsprong — het fundament van een eiland vormen (en dit is maar bij weinige het geval, zoals bij een deel der Marianen, een paar eilanden uit de groep der Karolinen zoals Yap en Ponape, en de voornaamste eilanden van de Palaugroep) vindt men vruchtbaar land. Daar is ook nog wat bos en men treft er stromend water aan.

Als gevolg van deze omstandigheden kan de bevolking slechts in haar levensonderhoud voorzien dank zij de kokospalmen en de zee met haar grote rijkdom aan vis. Groot kan het aantal hier wonende mensen, gezien de geringe oppervlakte aan land, echter nooit zijn. Onder het Duitse bestuur leefden er ongeveer 50.000 inboorlingen en ook thans zullen het nauwelijks meer zijn. Op de laaggelegen koraaleilanden worden zij voortdurend bedreigd door typhoons, die hun kokospalmen verwoesten en soms zelfs tot overstroming leiden; op de hoger gelegen eilanden ook door aardbevingen. Maar deze vaak harde leefwijze heeft hen gestaald en hen ten dele een vrij hoge cultuurtrap doen bereiken.

Toen Duitsland in 1899 de Marianen verkreeg, was het voornaamste eiland dezer groep — Guam — reeds het jaar tevoren om te beginnen als kabelsteun aan de Verenigde Staten overgedragen, die daarmee hun nieuwe verbinding met de Philippijnen trachtten te beschermen.

Niet dit feit echter betekende voor Duitsland een gevaar, doch de invloed, die ervan op Japan uitging, werd Duitsland noodlottig. De lijn Hawai-Guam-Philippijnen sloot Japan naar het Zuiden toe af en versperde zodoende een zeer oude Japanse uitvalsrichting. In deze uitvalsrichting liggen de Bonin-eilanden, die tegen het einde der 16de eeuw door Japan zijn ontdekt. Tot het einde der 18de eeuw waren zij een Japanse kolonie, doch daarna liet Japan ze aanvankelijk aan hun lot over. In 1822 interesseerde Engeland, in 1828 zelfs Rusland zich voor de aan niemand toebehorende eilanden. In de zestiger jaren der vorige eeuw kwam het tot een verbitterde twist tussen Japan en Engeland om deze groep, waarbij de opkomende mogendheid van het Verre Oosten de zege behaalde. Sinds 1878 zijn de Bonin-eilanden en de nog verder naar het Zuiden gelegen Vulkaaneilanden weer Japanse kolonies.

De afgrendeling door Amerika had aanvankelijk een vreedzame penetratie van Japan in de Duitse Zuidzee-kolonies tot gevolg. Overal op de eilanden vestigden zich Japanners als kooplieden, ambachtslieden en schippers. Op Yap werd een Japanse werf gesticht. De Japanners vestigden zich vooral in het Westelijk deel van het eilandengebied, op de Marianen, de Westelijke Karolinen, op de Palau-eilanden en de Bismarck-archipel, langs de Japanse uitvalslinie derhalve.

Amerika's poging, Japan naar het Zuiden toe de weg te versperren, heeft evenwel niet slechts tot gevolg gehad, dat de Japanners naar de Duitse kolonies werden gelokt, doch ook heeft zij reeds half vergeten Australische ambities tot nieuw leven gewekt. Ook deze laatste waren niet rechtstreeks tegen de Duitse bezittingen gericht, doch ontwikkelden zich slechts, omdat de Australiërs in het Japanse opdringen een vroeg of laat tegen hèn gerichte bedreiging zagen. Derhalve streefden zij ernaar de eilanden in hun bezit te brengen, teneinde de Japanners voor te zijn. Van Duitse kant heeft men zich daartegenover in slaap gesust met de gedachte, dat men evenals de Nederlanders verder in het Westen een soort bufferpositie innam. Dat Engeland wel eens de Australische wensen aan het Engels-Japanse bondgenootschap zou kunnen opofferen, werd geen ogenblik overwogen. Dit is in 1914 echter toch gebeurd. In het Engels-Japanse geheime verdrag van 16 Februari 1917, waarin de nog thans geldende verdeling met de evenaar als scheidslijn werd vastgelegd, zijn de Australische aanspraken definitief ter zijde geschoven.

De Japanners hebben zich daarop in hun nieuwe kolonies alras huiselijk ingericht. Reeds in Juli 1918 vervingen zij hun militair bestuur door een burgerlijk. Een intensieve koloniale penetratie volgde, waarbij zij op de vroegere Duitse bezitters in drieërlei opzicht een voorsprong hadden. De eilandenwereld was voor de poort van hun eigen land gelegen; zij was door de keten van Bonin- en Vulkaaneilanden bijna onmiddellijk met het moederland verbonden. Verder was de inheemse bevolking zoal niet rasverwant, dan toch van overeenkomstig ras en dus gemakkelijk voor assimilatie vatbaar. En tenslotte was de immigrerende Japanner reeds in hoge graad geschikt voor de klimaatsomstandigheden op de eilanden. Hij kon er een zich metterwoon vestigend kolonist worden, terwijl de Europeaan uit de Duitse tijd er altijd slechts tijdelijk vertoefde. De slechts losjes geworteide Europese handel te verdringen, was niet moeilijk. Reeds in de Duitse tijd had de Europese handel aan de niet beschermde Japanse slechts met moeite het hoofd weten te bieden. Tegenover de wèl beschermde was hij bij voorbaat in de minderheid, temeer daar de consumptiecapaciteit van het Japanse moederland met betrekking tot de noodzakelijkerwijs steeds kleine productie der eilanden vrijwel onbeperkt was.

De Japanners hebben de kolonisatie met een bewonderenswaardige energie en grote financiële offers — tot dusver hebben zij ver over de 20 milloen yen in het mandaatgebied belegd — systematisch doorgezet. Zij organiseerden een uitgebreid ambtenarencorps op de eilanden, dat niet minder dan 700 leden telt en welks kosten niet te dekken zijn uit de bescheiden inkomsten van het mandaat. Nog veel minder te dekken zijn echter de kosten van het dichte verkeersnet. Om te beginnen bestaat er een kabelverbinding tussen Japan en Yap; bovendien zijn op Korror en Truk grote zendstations gebouwd. Voor het vracht- en passagiersvervoer binnen de archipel en met het moederland zijn tal van scheepvaartlijnen in het leven geroepen, die slechts met behulp van hoge staatssubsidies kunnen blijven bestaan. Voor deze scheepvaartverbindingen heeft men grootscheepse havenwerken aangelegd, die verre de economische behoefte overtreffen, en wel vooreerst op Saipan, Korror en Jaluit. Aangelopen worden deze havens vrijwel uitsluitend door Japanse schepen. Een buitenlandse vlag is in het mandaatgebied een grote zeldzaamheid.

Dit reusachtige organisme zweeft echter geenszins in het luchtledige, doch wordt door kolonisatie van Japanners systematisch geschraagd. Reeds in 1920, dus nog vóór de eilanden aan Japan werden overgedragen, waren in de archipel 3700 Japanners gevestigd; eind 1932 beliep hun aantal reeds ruim 28.000. Met milde hand wordt door het bestuur voor scholen gezorgd en niet minder voor het absorberen der inheemse bevolking in het Japanse staatsbestel.

De Japanse regering heeft grote sommen besteed aan de bestudering der vestigingsmogelijkheden. Zij heeft op de eilanden niet minder dan drie landbouwproefstations en in de laatste tijd tevens een visserijstation gevestigd. Op grond van de daar verkregen resultaten heeft Japan een aantal cultures in het leven geroepen, die voorheen in het geheel niet of maar nauwelijks bestonden. De voornaamste is de cultuur van suikerriet, waarmee in het verslagjaar 1931 32 reeds 660 hectare was bebouwd. Daar zijn echter slechts op de vochtige bodem der hooggelegen en dus vulkanische eilanden mogelijk is, zal deze cultuur evenwel waarschijnlijk reeds spoedig haar uiterste grens bereiken.

Hoe belangrijk de Japanse immigratie ook moge zijn, geheel gekoloniseerd zijn de eilanden door hen nog lang niet. Tot dusver zijn nog slechts de Marianen en de Palau-groep vrij dicht door de Japanners bewoond. Maar op deze beide eilanden-groepen tezamen is dan ook juist 89% der gehele Japanse bevolking van het mandaatgebied gevestigd.

De Europeanen zijn vrijwel geheel van de eilanden verdrongen; in totaal bedraagt hun aantal nauwelijks 100, die bovendien voor een zeer groot deel nog missionarissen zijn.

Dat de handel der eilandbewoners onder deze omstandigheden een uitsluitend Japanse aangelegenheid is, behoeft nauwelijks betoog. Niet deze handel, die vergeleken bij de totale Japanse handel geen rol speelt, noch de gebiedsuitbreiding door de verwerving der eilanden is echter van belang. Van belang is slechts de ligging van het mandaat, is de glacispositie, die Japan zich door deze eilanden naar het Zuiden toe heeft geschapen.

Hoe troosteloos onze toestand ook moge zijn, zolang we nog in staat zijn een hulpkreet te slaken naar de verre Hemel en de zekerheid bezitten, dat er een God is die ons leidt en niet hulpeloos achterlaat, blijft er voor ons een kans op redding en uitkomst. Maar zonder deze enig lichtgevende gedachte moet deze critieke tijd bij velen leiden tot verwerping van het leven, dat van de wieg tot het graf somber schijnt als de strafstijd van een dwangarbeider. Voor hen die nimmer meer de vreugde van een eerlijk verdiend loon verwachten, voor hen die telkens hun pogen, hun zaak of bedrijf weer te hervatten, zien falen, voor de jongere, die steeds maar afgewezen wordt op de arbeidsmarkt, moet het leven een vloekwaardige ironie en hatelijke onzin schijnen. Alleen wanneer we de zekerheid bezitten van het geloof in God, in Christus als de Redder der wereld, zal dit vreselijk lijden alleen te dragen zijn en zullen we de heldenmoed ontvangen het nieuwe jaar weer in te gaan, omdat we dan weten, dat hetgeen ons stoffelijk lijden uitmaakt slechts een loutering is voor de eeuwigheid.

Dr. Jos de Boer.

Men zegt wel eens, die of die mens is niet katholiek meer, want hij doet niet meer aan zijn verplichtingen. Hij gaat niet meer naar de kerk des Zondags en hij houdt zijn Pasen niet meer. Dit is een zeer gevaarlijke redenering, omdat men er uit zou kunnen besluiten, dat iemand, die alleen Zondags maar naar de kerk gaat en zijn Pasen houdt, wel katholiek zou zijn. Toch is niets minder waar dan dit.

Iemand kan naar de kerk gaan om zijn pastoor, om zijn familie, om zijn betrekking. Als hij werkelijk ging als een uiting van zijn katholieke geloofsovertuiging, dan zou hij met dit alleruiterste minimum niet tevreden zijn. En ook iemand die alleen Zondags naar de kerk gaat uit sleur, uit conventie, uit menselijk opzicht, zo iemand is even katholiek als een ander, die niet meer naar de kerk gaat.

Henri de Greeve.

DE WITTE WERELD: De schaatsenrijders lijken wel lilliputters tegen de berghellingen in de witte wereld van de Oostenrijkse alpen.

GEMENGD NIEUWS.

Als de jeugd aan het woord komt...

Een Engelse jongedame uit de Londense „upper ten" heeft zich geroepen gevoeld om zichzelf en haar jeugdige zusters in een der grote dagbladen te verdedigen tegen de aanvallen, die het jonge geslacht tegenwoordig vaak te verduren heeft.

Te oordelen naar de inhoud van het „verweerschrift" is de schrijfster nog in haar allereerste jeugd, in de leeftijd, dat zij alles durft, wil en kan zeggen... omdat zij door de ouderen toch niet au sérieux wordt genomen!

„Het moderne jongemeisje heeft het hard te verantwoorden, aldus de jongedame. Men noemt ons onbeschaamd en schaamteloos en speciaal de ouders klagen, dat de jeugd, en de vrouwelijke jeugd vooral, nog nooit zo slecht en brutaal is geweest. Maar... wie draagt hiervan de schuld? Ongetwijfeld de ouders zelf!

„Men heeft ons geleerd, dat wij aan onszelf moeten denken, dat wij op eigen benen moeten leren staan en onze individualiteit zo sterk mogelijk moeten ontwikkelen. En werpt men ons voor de voeten, dat wij zo „slecht" zijn! Wij vragen niet anders dan om onze eigen zin te volgen en slaan de raad van anderen in de wind. Hoe intelligenter wij zijn, hoe ernstiger wij het leven opvatten, des te strijdlustiger doen wij ons voor.

„Tal van meisjes bewaren, althans voor de buitenwereld, de goede toon, maar het respect voor de ouders schijnt werkelijk zoek te zijn geraakt. Ik vraag mij wel eens af of dat respect ooit heeft bestaan, of de strijd tussen jeugd en ouderdom niet altijd heeft geheerst, en of het ei niet altijd wijzer heeft willen zijn dan 't hoen...

„Kunnen wij ons niet voorstellen, wat het betekent om oud te zijn, de ouderen schijnen zich niet meer te kunnen herinnen, dat er ook een tijd is geweest, dat zij jong waren. Eerlijk gezegd, bedroog het jongemeisje van vroeger haar ouders, terwijl zij hen tegenwoordig trotseert.

„Middelen om deze toestand te bezweren, lijken mij niet gemakkelijk te vinden. De verklaring en zelfs misschien de verontschuldiging voor ons egoïsme vind ik bij onze ouders. Men bemoeit zich meer dan ooit tevoren met de jeugd en de laatste tien, twaalf jaren hebben dichters en dramaturgen, filosofen en wereldwijzen de jeugd verheerlijkt. Het is het natuurlijke gevolg van de oorlog. Wanneer wij aan alle kanten horen, hoe interessant het jonge geslacht is, wanneer wij zien, dat zelfs onze grootouders de grootste moeite doen om ons uiterlijk te imiteren en om ons op de dansvloer na te doen, dan moeten wij wel tot de overtuiging komen, dat wij in ons recht zijn en dat alles zich naar ons moet richten!

„Door deze aanbidding van de jeugd verliest zij haar onschuld en haar frisheid, haar moraal en haar respect tegenover ouderen. En onze ouders, die zo dwepen met de jeugd, doen niets anders om die toestand te veranderen.

„Wanneer zij zoveel meer ervaring hebben en wanneer zij zoveel beter en verstandiger zijn dan wij, zoals zij altijd vertellen, waarom spannen zij zich dan zo in om ons na te doen...?"

Tot zover de Engelse jongedame. Laten wij eerlijk zijn: tussen al het zeer zelfbewuste geredekavel schuilt toch een tikje waarheid... Wie zou willen ontkennen dat de ouderdom tegenwoordig de voetstappen van het opkomende geslacht drukt?!

Wilt gij dat uw zaak vooruit gaat, adverteer steeds in de Amigoe.

Aankomst en vertrek der schepen van 29 Jan.—2 Febr. 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Costa Rica	29	Pto. Limon	30	Amsterdam, Hamburg
El Libertador	30	Maracaibo, Aruba	30	Aruba, Maracaibo
Columbus	31	New-York	31	Cristobal
Empr.ei Australia	31	New-York	31	Cristobal
Atlas	—	Curaçao	31	Atl. Col, S. Haiti S. Dom
Midas	—	Curaçao	31	S Dom. .N.Dom. N.Haiti
Amazone	31	Maracaibo	31	P. Cabello, New York
Statendam	1	New-York	1	Cristobal, New-York
Baralt	-	Curaçao	1	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts
Alkmaar	1	Costa del Pac. Cristobal	1	L'pool, R'dam, A'dam, H'burg
Carabobo	1	New-York, San Juan, La Guaira, P. Cabello	2	Aruba, P. Cabello La Guaira, San Juan, N.-York

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag 26 Januari.

A-klasse: BISMARCK—R.C.C. [illegible]
M.S.V.—HERCULES 1—2
TRAPPERS—AJAX 2—0
VOLHARDING—ASIENTO: niet doorgegaan. (Scheidsrechter niet opgekomen).

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
JONG-HOLLAND	13	8	4	1	25	9	20	1.54
VOLHARDING	13	9	2	2	19	7	20	1.54
BISMARCK	16	10	2	4	25	15	22	1.38
R.C.C.	11	5	3	3	15	11	13	1.18
AJAX	17	5	7	5	12	17	17	1.00
TRAPPERS	13	5	2	6	15	9	12	0.92
HERCULES	14	3	5	6	9	18	11	0.79
ASIENTO	13	2	4	7	11	25	8	0.62
M.S.V.	17	4	3	10	19	31	*9	0.53
TRANSVAAL	13	2	2	9	9	17	6	0.46

* 2 Winstpunten in mindering wegens het niet opkomen in de wedstrijd AJAX—M.S.V. op 1 December 1935.

B-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
SCHERPENHEUVEL	11	9	2	0	41	7	20	1.82
JONG-HOLLAND II	10	5	3	2	20	6	13	1.30
VOLHARDING II	8	5	0	3	12	8	10	1.25
BISMARCK II	8	4	1	3	11	10	9	1.15
HERCULES II	9	5	1	3	10	11	11	1.22
R.C.C. II	9	3	3	3	17	15	9	1.00
ASIENTO II	6	3	0	4	10	11	6	1.00
TRAPPERS II	9	3	2	4	11	11	8	0.89
ATLETICO	11	4	1	6	12	11	9	0.82
M.S.V. II	7	2	1	4	9	28	5	0.71
AJAX II	10	2	0	8	9	27	4	0.40
TRANSVAAL II	8	1	0	7	7	20	2	[illegible]

De elftalopgaven over Februari moeten uiterlijk 2 Februari in 't bezit zijn van den competitieleider, Rembrandtstr. 40.

Programma der wedstrijden om de „PHOENIX" VOETBALBEKER, te houden op ZONDAG, 2 Februari a.s. op het terrein MUNDO NOBO.

A.	VOLHARDING—BISMARCK	10.— uur.
B.	AJAX—R.C.C.	10.30 „
C.	M.S.V.—JONG-HOLLAND	11.— „
D.	HERCULES—TRANSVAAL	11.30 „
E.	WINNAAR A.—TRAPPERS	12.— „
F.	WINNAAR B.—WINNAAR C.	2.30 „
G.	WINNAAR D.—WINNAAR E.	3.— „
H.	WINNAAR F.—WINNAAR G.	4.30 „

De beker zal worden uitgereikt, onmiddellijk na de eindwedstrijd, door den vertegenwoordiger voor West-Indië van de PHOENIX-BROUWERIJ, de WelEd. Heer KUSTERS.

PRIJZEN:

's Morgens:		's Middags:	
Overdekte tribune	ƒ 0.75	Overdekte tribune	ƒ 0.75
Open tribune	ƒ 0.50	Open tribune	ƒ 0.50
Staanplaats	ƒ 0.25	Staanplaats	ƒ 0.25

SPORT IN NEDERLAND.

Haarlem-Xerxes	3—3	PEC-Enschede boys	4—2
KFC-ADO	2—1	Enschede-Goahead	2—1
VSV-HBS	3—5	PSV-Roermond	1—0
Blauw Wit-DFC	2—1	NOAD-Bleyerheide	2—1
DWS-DHC	3—1	Juliana-Eindhoven	0—1
VUC-HFC	3—0	Leeuwarden-KFC	3—6
Feyenoord-Stormvogels	5—2	Friesland-Sneek	1—0
Tubantia-Nac	1—1	GVAV-Ge Quick	1—4
AGOVV-Wageningen	3—1	Hoogezand-Achilles	3—1

B. & N.